

آچر، سپٽمبر 21، 2025

مضمون — مادو

گولڊن جو متن: يسعياہ 40: 4، 5

"هر وادي بلند ٿي ويندي، هر جبل تري گهٽ ٿي ويندي: تيرها سدا
پيا ويندا، بي ترتيب ٿيڻ صاف ٿي وينديون. خداوند جو جلال ظاهر
ٿيندو، تهست انسان ان کي گڏجي ڏسندا، چاٽا ته خداوند جي وات اهو چيو
آهي."

جوابدار پڙهڻ: زبور 97: 1، 4-7، 9، 12

- 1 رب راج ري ٿو؛ زين کي خوش رڻ ڏيو؛ پٽن جي ثرت کي خوش ٿيڻ ڏيو.
- 4 هن جي روشني دنيا کي روشن ٿي: زين ڏٺو، ڦڻ لڳو.
- 5 جبل رب جي حضور ۾، سڄي زين جي رب جي حضور ۾ موم وانگر ٻري ويا.
- 6 آسمان هن جي صداقت جو اعلان ڪري ٿو، ۽ سڀئي ماڻهو هن جي جلال کي ڏسندا آهن.
- 7 اهي سڀ شرمسار ٿين جيڪي تراشيل بتن جي پوڄا ڪن ٿا، جيڪي بتن تي فخر ڪن ٿا:
اي سڀ ديوتا، سندس عبادت ڪريو.
- 9 چالاڪيون، اي خطونديسجي زين کي مٿاهن آهين: تنهن ٻيئي
ڏيو تائين کمان تمام گهڻو مٿاهون آهين.
- 12 خداوند ۾ خوش ٿيو، اي صالحو؛ ۽ سندس تقدس جي ياد ۾ شڪرگذاري ڪريو.

هن جو بائبل سبق پلين فيلڊ ڪرسچن سائنس چرچ، آزاد طرفان تيار ڪيو ويو هو. اهو ڪنگ
جيمس بائبل مان صحيفائي پي ڊبليو ۽ مسيحي سائنس جي درسي ڪتاب، سائنس ۽ هيلٿ وڊ
بڪ ڪليڊ آف ڪي، مائي بيڪرايڊي طرفان ڪتابي حوالن سان تيار ٿيل آهي.

سبق جو خطبو

بائبل

1. يسعياہ 60: 1-4 (جي طرف 1)

1 اٿس، چمڪائڻ؛ چالاءِ جو تنهنجو نور آيو آهي، خداوند جو جلوو توتي اڀريو آهي.

2 چالاءِ جو، ڏس، اونداهي ۽ زمين کي ڍڪي ڇڏيندي، ۽ گھڻا اونداهين ماڻھن کي، پر اوهان کي اڀرندو، ۽ سندس شان ٽولي نظر ايندي.

3 ۽ غم جو مون توهان جي روشني ڏانھن ايندا، ۽ بادشاهه توهان جي اڀرڻ جي روشني ڏانھن.

4 چوڌاري اڪيون مٿي کڻي ڏسو:

2. زبور 114: 1-7

1 جڏهن بني اسرائيل مصر کان ٻاهر نڪري ويو، يعقوب جو گهر هڪ عجيب ٻولي جي ماڻھن مان.

2 يهوداهن جو مقبرو هو، ۽ بني اسرائيل سندس راڄ.

3 سمند ان کي ڏٺو، ۽ ٻڃي ويو: اردن واپس هليو ويو.

4 جبل ريدن وانگر لي ويا ننديون جبلون ريدن وانگر.

5 اي سمند، توکي ڇا ٿيو جو تون ٻڃي وئين؟ اي اردن، ته توکي پوئتي هٽايو ويو؟

6 اي جبل، ته ريدن وانگر ٻڃي ويا. ۽ اوهين ننديون ٽڪريون، ليمن وانگر؟

7 لرز، اي زمين، رجبجي د ڏهاڙي ۾ جيبيجي خلجي د ڏهاڙي ۾

3. 2 بادشاهن 6: 17-1

1 ۽ نين جي پٽن ايشاڪي چيو، "ڏس، اها جاءِ جتي اسين توهان سان گڏ رهون ٿا، اسان لاءِ تمام گهڻو آهي.

2 اسان کي عرض آهي ته، اردن ڏانهن وڃون، ۽ اتان هر هڪ ماڻهو هڪ شمع کڻي، ۽ اسان کي اتي هڪ جاءِ ٺاهڻ ڏيون، جتي اسان رهي سگهون." ۽ هن جواب ڏنو، ويو.

3 ۽ هڪڙي چيو، مان راضي ٿي وڃ، ۽ پنهنجن نوڪرن سان گڏ هل. ۽ هن جواب ڏنو، مان ويندس.

4 تنهن ڪري هو انهن سان گڏ هليو ويو. ۽ جڏهن اهي اردن تي پهتا، انهن ڪاٺيون ڪيون.

5 پر جڏهن ڪو هڪ ٻنگ ڪٽي رهيو هو، ته ڪهاڙي جو سڙيل ۽ ڪري پيو: ۽ هن رڙ ڪئي، ۽ چيو، افسوس، اقا! ڇاڪاڻ ته اهو فرض ورتو ويو هو.

6 ۽ خدا جي ماڻهن ۽ چيو، اهو ڪٿي ڪري پيو؟ ۽ هن کيس ج به ڏيکاري. ۽ هن هڪ لٽ ڏني، ان کي اتي اچائي ڇڏيو؛ لوڻهه تري ويو.

7 تنهن ڪري هن چيو، ان کي پاڻ ڏانهن کڻي وڃ. ۽ هن پنهنجي وهڻ وڌايو ۽ ان کي ورتو.

8 پوءِ شام جو بادشاهه اسرائيل سان جنگ ڪئي ۽ پنهنجي نوڪرن سان صلاح ڪئي، چيو ته، فلاني ۽ فلاني جاءِ تي سڙج و سگهون ٿا.

9 ۽ خدا جي ماڻهن اسرائيل جي بادشاهه کي چيو ته، خبردار، اهڙي جاءِ تان نه گذرو؛ ڇاڪاڻ ته اتي شامي لٽا آهن.

10 ۽ اسرائيل جي بادشاهه ان جاءِ تي پيغام موڪليو جنهن ۾ بايت خدا جي ماڻهو وٽ ڪيس
۽ خبردار ڪيو هئو، ۽ اتي پاڻ کي بچايو، هڪ ڀيرو پيرانه.

11 تنهن ڪري شام جي بادشاهه جو دل هن ٻانهن تي سخت پريشان ٿيو؛ ۽
هن پنهنجن نوڪرن کي سڏيو ۽ انهن کي چيو، ڇا توهان مون کي نه سمجهي
ڏيکاريندا ته اسان زمان ڪير اسرائيل جي بادشاهه لاءِ آهي؟

12 ۽ سندس نوڪرن مان هڪ چيو، ڪو نه، منهنجا مالڪ، اي بادشاهه! پر ايشع، جيڪو
اسرائيل ۾ آهي، اسرائيل جي بادشاهه کي آهي ۽ ٻانهن ٻڌائي ٿو جيڪو توهان پنهنجي
بستري جي ڪري ۾ ٻانهن ٿا ٿا.

13 ۽ هن چيو، وڃ ۽ ڇاڇ ڪر ته هو ڪٿي آهي، ته مان کيس موڪليان ۽
ولي اچان. ۽ کيس ٻڌايو ويو ته، ڏسو، هو دوتان ۾ آهي.

14 تنهن ڪري هن اتي گهوڙا، رٿه هڙو لهر موليو. اهي رات جو آيا، شين
کي کيريو.

15 ۽ جڏهن خدا جي ماڻهو جو نوڪر صبح جو اٿيو ۽ ٻاهر نڪتو، منهنجا مالڪ! هڪ لشڪر
کيريو ۽ رٿه ٻنهي سان کيريو ڪيو. ۽ سندس نوڪر کيس چيو، افسوس، منهنجا مالڪ!
اسان ڪيئن ڪنداسين؟

16 ۽ هن جواب ڏنو، ڇو نه، ڇاڪاڻ ته جيڪي اسان سان گڏ آهن اهي انهن
سمان گڏ آهن انهن کمان وڌيڪ آهن.

17 ۽ ايشع دعا گهري ۽ چيو، اي خداوند، مان دعا ڪريان ٿو، هن جون اکيون
کوليو ته جيئن هو ڏسي سگهي. ۽ خداوند نوجوان جون اکيون کوليو؛ ۽
هن ڏٺو، ۽ ٿله جبل ايشع جي چواري ٻاهري گهڙن ۽ رتھ سان
ڀريل هو.

4. يسعياہ 17:7، 8

7 ان ڏينھن ۾ ھي خالق ڏانھن ٿيندو، ۽ سندس اکيون اسرائيل جي پاڪاڻ
ڏانھن ڏسنديون.

8 ۽ ھو قرباني گاهه ڏانهن نه ڏسندو، جيڪي سندس هٿن جا ڪم آهن، ۽
نخطي ان سڀئيءَ جو احترام ڪندو جيڪو سندس آرين ٺاهيو آهي، نه ته
نخطي بلڪن آهي، نه کي طهه ويران آهي.

5. 1 ڪرنتھيون 1: 26، 27، 29، 31

26 چو ته، يارو، توهان پنهنجي سڌي ڏسو ته ڪيئن گهڻا عقلمند ماڻهو
جسٽه مالي طور تي نه، ڪهڻا طاقتور نه، ڪهڻا امير نه سڏيا ويا آهن:

27 پر خدا دنيا جي بيوقوف شين کي چونڊيو آهي ته جيئن عقلمندن کي شرمندو ڪري؛ ۽ خدا دنيا
جي ڪمزور شين کي چونڊيو آهي ته جيئن طاقتور شين کي شرمندو ڪري.

29 ته جيئن ڪو به انسان سندس حضور ۾ فخر نه ڪري.

31 جيئن لکيل آهي، جيڪو فخر ڪري ٿو، اهو خداوند ۾ فخر ڪري.

6. 2 ڪرنتھيون 4: 6، 16-18

6 خدا جو، جيڪو اونداهي کان ٻاهر روشن ڪرڻ جو حڪم ڏئي ٿو، اسان
جي دلين ۾ روشن ڪيو آهي، خدا جي جلال جي روشني ڪرڻ جي
لاءِ حضرت عيسيٰ مسيح جي مقابلي ۾.

16 ڪن سببن جي ڪري اسان پنهنجي نبتا ڪريون؛ پر اسان جو ظاهر ڪري ماڻهو و ماري ٿو پر ڀرو
اسان جو اندرئين انسان کي ڏينهن ڏينهن نئون ڪري ٿو.

17 اسان جي نور جي تڪليف لاءِ، جيڪو آهي، پر هڪ لمحي لاءِ، اسان لاءِ جلال جي
تمام گهڻي دائمي وزن جي لاءِ تم ڪري ٿو.

18 جڏهن ته جيڪي شين کي اسان ڏٺو ويو آهي انهن جي نظر سان نه ٿا
ڏسون، پر نظر ۾ اچن ٿا ۽ اڳيون شيون آهن: پر جيڪي شيون نه ڏيون وڃن
آهن سي دائمي آهن.

7. جعوق 2:20 (خداوند)

20 ... خداوند پنهنجي پاڪ مندر ۾ آهي: سڄي زمين سندس اڀيان خاموش رهي.

سائنس ۽ صحت

1. 277 : 24 (علائقو) -32

حقيقي جو دائرو روح آهي. روح جي ابتڙ مادو آهي، ۽ حقيقي جو مخالف الٰهي ناهي، - اهو هڪ انساني تصور آهي. مادو بيان ڪري ٿو. ڪجهه به نه جيڪو انسان مادو چئي ٿو يا يقين ڪري سگهي ٿو، اهو لافاني آهي، ڇاڪاڻ ته مادو عارضي آهي ۽ پنهنجي ڪري فاني ترخان آهي، ته انساني تصور، ذهن، ذهن جو بصورت، هميشه غلط.

2. 292 : 13-18

مادو فاني ذهن جو ابتدائي عقيدو آهي، ڇاڪاڻ ته هن نام نه مذهب ذهن کي روح جو ڪو به علم ناهي. فاني ذهن لاءِ، مادو اهم آهي، ۽ برائي فاني ماڻهن جا نام نهاد حواس مادي آهن. هنن ڪري فاني ماڻهن جي نام نه ماد زندگي مادي تي منحصر آهي.

3. 278 : 3-7، 12-22

الاهي مابعد الطبعيات مادي کي بيان ڪري ٿي. روح واحد مادو ۽ شعور آهي جيڪو الاهي سائنس پاران تسليم ڪيو ويو آهي. مادي حواس ان جي مخالفت ڪن ٿا، پر ڪو به مادي حواس نه آهن، ڇاڪاڻ ته مادي تي ڪو ذهن ناهي.

اهو مادو اهم آهي يا ان ۾ زندگي ۽ احساس آهي، فاني جي غلط عقيدن مان هڪ آهي، ۽ صرف هڪ فرضي فاني شعور ۾ موجود آهي. هنن ڪري، جيئن اسين روح ۽ سچائي جي ويجهو پهچون ٿا، اسان مادي جي شعور کي وڃائي ڇڏيون ٿا. اهو اعتراف ته مادي مادو سچائي، خود موجود، ۽ يعني، اهو روح لامحدود ناهي ۽ اهو مادو خود حقيقي، خود موجود، ۽ ابدتي آهي. ان مان اهو نتيجو نڪرندو ته به دائمي سبب آهن، هڪ ٻئي

سان هميشه لاءِ وڙهندا رهيا آهن؛ ۽ اڃا تائين اسان چئون ٿا ته روح اعليٰ ۽ سڀ موجود آهي.

4. 279 : 9-10، 13-15، 22-29

مادو نه ته ذهن پاران پيدا ڪيو ويو آهي ۽ نه ئي ذهن جي ظاهر ۽ مدد لاءِ. روح ۽ مادو نه ته گڏ رهي سگهن ٿا ۽ نه ئي تعاون ڪري سگهن ٿا، ۽ ڪو به ٻئي پيدا ڪري سگهي ٿو. ان جي برعڪس.

انساني فلسفي، طبي جو هر ڳالهه مڃي ٿو ته هن عالمگير عقيدو سان ملندڙ ٿيل آهي ته طبي ۽ ذهني آهي. هڪ طبي ۽ سائنسي تجربو صرف ان علم ذريعي ٿي سگهي ٿو ته وجود جا ٻه بنياد نه آهن، مادو ۽ ذهن، پر هڪ اڪيلو، - ذهن.

5. 250 : 25-27 (ٻئي تائين).

فاني ذهن کي هٽائي ڇڏو، ۽ مادو هڪ انساني وانگر وڻ وانگر وڌيڪ ڪو به احساس ڪري ٿو. پر روحاني، حقيقي انساني لافاني آهي.

6. 284 : 15-23، 28-3

ڇا طبي حواس ذريعي ڏٺا سگهيا وڃن ٿا؟ طبي حواس، جن کي روح جو ڪوبه ثبوت نه ملي ٿو، روحاني زندگي، سچائي ۽ پيار جي سچي شاهدي ڏئي سگهن ٿا؟ انهن سڀني سوالن جو جواب هميشه منفي ۾ هجڻ گهرجي.

جسماني حواس خدا جو ڪو به ثبوت حاصل نٿا ڪري سگهن. اهي نه ته اکين ذريعي روح کي ڏسي سگهن ٿا ۽ نه ئي ڪن ذريعي ٻڌي سگهن ٿا، نه ئي اهي روح کي محسوس ڪري سگهن ٿا. ڪري سگهن ٿا يا سوکهي سگهن ٿا.

عيسائي سائنس جي طريقي، انساني جاسوف حقيقي حوالي ۾ پروڄائي آهن، جيڪي الاهي ذهن مان نڪرندا آهن. خيال خدا کان انسان ڏانهن منتقل ٿي ٿو، پر نه ته

اجلساءِ ٺهي رپورٽ طي جسم کان ذهن ڏانهن ويندي آهي راپي ٺهي هميشه خدا کان بيهنس خيال، انسان ڏانهن آهي. مادو حساس نه آهي ۽ نيڪي يا برائي، خوشي يا درد جو ادراڪ نه ڪري سگهي. انسان جي انفراديت مادي ناهي.

7. 285 : 14-7

پوءِ، مادي شخصيت جا آهي جيا ڏک برداشت ڪري ٿي، گناهه ڪري ٿي ۽ مري ٿي؟ اهو انسان ناهي خدا جي شڪل ۾ انساني جي نظريي ۽ انساني شبيهه غير مشابهت جسم کي گناهه، بيماري ۽ موت سڏيو ويندو آهي. هن دعويٰ جي غير حقيقت ته هڪ فاني خدا جي تصوير آهي روح ۽ مادو، ذهن ۽ جسم جي مخالف سرن ۽ ذريعن بيان ڪري ٿي ٿي آهي، ڇاڪاڻ ته هڪ عقل آهي جڏهن ته ٻيو غير عقل آهي.

8. 217 : 29 (توهان) 8-

تون چوين ٿو، "محنت مون کي ٽڪائي ٿي." پر هي مان ڇا آهيان؟ ڇا اهو عضلات آهي يا ذهني ٽڪل آهي ۽ ائين ماڻهائي ٿو؟ ذهن کان سواءِ، ڇا عضلات ٽڪجي سگهن ٿا؟ ڇا عضلات ڳالهائين ٿا، يا توهان انهن لاءِ ڳالهائين ٿا؟ ڇا غير عضلات آهي فاني ذهن غلط ٻاهريندو آهي، ۽ جيڪو ٽڪاوٽ جي تصديق ڪري ٿو، اهو ٽڪاوٽ پيدا ڪري ٿو.

تون اهو نه ٿو چوڻ ته ڇو ٽڪل آهي؛ ۽ تڏهن به جسم ڇڏي وانگر مادي آهي. جيڪڏهن اهو نه هجي ها جيڪو ائين ٿي ذهن جسم بابت چوي ٿو، ته جسم، بي جان ڇڏي وانگر، ڪڏهن به ٽڪل نه هجي ها. سچي جو شعور اسان کي بي هوشي ۾ ڪلاڪن جي آرام کان وڌيڪ آرام ڏئي ٿو.

9. 273 : 21-28

خدا ڪڏهن به روحاني قانون کي رد ڪرڻ لاءِ ڪو مادي قانون مقرر نه ڪيو. جيڪڏهن اهو مادي قانون هجي ها، ته اهو روح، خدا جي بالادستي جي مخالفت ڪري ها، ۽ ڪو قانون جي حقيقت کي رد ڪري ها. انهيءَ مخالفت جي مخالفت ۾ هڪليو، ميٽرڪي ڪماريو، بيمارن کي شفا ڏئي، ۽ مادي قانون جي سڌي مخالفت ۾ مسڪن جي جيارو. سندس مڪمل سائنس جو مظاهرو هئا، مادي احساس يا قانون جي ڪوڙن دعويٰ اسان کي غالب آيا.

10. 468 : 15-8

سوال — وجود جو سائنسي بيان ڇا آهي؟

هن جو بائبل سبق پلين فيلڊ ڪرسچن سائنس چچ ، آزاد طرفان تيار ڪيو ويو هو. اهو ڪنگ جيمس بائبل مان صحيفائي پي اڙن ۽ مسيحي سائنس جي درسي ڪتاب ، سائنس ۽ هيلٿ وڊ بڪ ڪليڊ آف ڪيبي ، مائي بيڪرايڊي طرفان ڪتابي حوالن سان ٺهيل آهي.

اهو هن چرچ جي هر ميمبر جو فرض هوندو ته هر ڏينهن دعا ڪري: "تو هيان جي بادشاهي جي ڪري، خدا جي شهنشاهي، زندگي، رهنمائي، ۽ برڪت جي ترقيءَ ۽ ڪم ۾ ڪم ڪري، ۽ اسان کي
حڪومت ڪري!"

چرچ دستياب، آرٽيڪل 8،
سيڪشن 4

مقصد عملن لاءِ هڪ قاعدو

نه ئي دشمني ۽ نه ئي صرف ذاتي لڳاءُ، مادر چرچ جي ميمبرن جي مقصدن يا عملن کي متاثر
ڪرڻ گھڻي سائنس ۾، خدائي قوت طريقي تي اختيار ڪري ٿي ۽ هڪ عيسائي سائنسدان
مجت جي مٿي سھڻن جي عڪاسي ڪري ٿو، ڳالهه ڪي ھلڻ ۾، سڀي
برادري، شفقت ۽ مٿي ۾. هن چرچ جا قيصرون روزانه وڃن ۽ ڪن تصنيفي
برائين کان نجات ملي، پيشنگوي ڪرڻ، قضا ڪرڻ، مذمت ڪرڻ، صلاح ڏيڻ،
متاثر ٿيڻ يا غلط طريقي سان متاثر ٿيڻ کان.

چرچ دستياب، آرٽيڪل 8،
سيڪشن 1

فرض جي خبرداري

اهو هن چرچ جي هر فرد جو فرض پنهوندو ته هو روزانه جارحيت پنهواري ذھني تجويز جي
خلاف پاڻ کي دفاع ڪري، خدا جي رهبري ۽ باھوت جي لاءِ پنھنجي فرض تي وسارڻ
۽ عملت ۾ مبتلا نه ڪيو وڃي هن جي ڪم سان هن جو ويجهو ڪيو ويندو ۽ ڪا به ماف ڪيو يا
مذمت ڪئي ويندي.

چرچ دستياب، آرٽيڪل 8،
سيڪشن 6